որք ինձ նման՝ փորձանքի էին պատահել, և բոլորը կառապանների անհոգութիւնից յառաջ եկած։

Այս պատմութիւնը գրեցի նորա համար, որ կարդացողները յիշեն և ողորմի տան Նազանի բաջուն ըստ Աւետարանին՝ «Խօսեսցի վասն յիշատակի դորա», ինչպէս Քրիստոս ասաց Մարիամ Մագդաղենացու համար. վասն զի՝ Նազանի բաջին իմաստուն կուսանաց նման աշխատում էր հոգւոյ լապտերի իւղը առատացնել, Աստուծոյ վարձատրութեանն առաւել ակընկալեալ՝ քան մարդկանց. արդարև Ղազարոսի քոյր Մարիամի նման՝ Նազանի բաջին «Մասն բարի ընտրեաց»։

Երանի թէ՝ ամեն քրիստոնեայ մարդ իւր ունեցած բարութեան, գիտութեան մասնակից անի կարօտելոց քանքարաշահ ծառայի նման. և այս իսկ է Քրիստոնէի պարտքն ու պատիւը։

Հապա ո՛րքան վարձք ու փառք ունի այն քրիստոնեայն, որ բժշկում է բարոյապէս հիւանդի հոգևոր վէրքերը բանիւ սուրբ Աւետարանի, հեռացնելով տգէտին մոլորութեան ճանապարհից, և առաջնորդելով դէպի ճշմարտութիւն։

Յիրաւի մեծ գործ է այս, բայց և մեծ վարձք ունի ստանալու, ինչպէս Քրիստոս ասաց «Որ արասցէ և ուսուսցէ՝ մեծ կոչեսցի յարքայութեան երկնից»։

Շամախին և Բագուն ամեն դէպքում խաղաղութեան և խռովութեան՝ իբրև մի աշխարհ կազմող քաղաքներ—Շիրւանի աշխարհն, և մի իշխանութեան ենթարկեալ— Շիրւան Շահի իշխանութեան՝ համարեա մի պատմութիւն են կազմում. ուստի և Շամախու պատմութիւնը պէտք է որոնել Բագուայ պատմութեան մէջ, և Բագուայ պատմութիւնը Շամախու պատմութեան մէջ, ըստ որում Բագուն եղել է Շիրւանի Շահերի ձմերանոցը, իսկ Շամախին ամարանոցը, ինչպէս Ազուանից Վաչական թագաւորի Վարսենիկ աղջկայ պատմութիւնից եւս երևում է. կարդա Շամախւոյ Ղըզզալայի նկարագրութիւնը՝ գրքիս յիշես 297։